

betekent een enorm pluspunt voor iedereen.
ETCETERA: Welke betekenis heeft een internationale dimensie voor een educatieve werking?

FOCCROULLE: We leven in een periode waarin internationale contacten steeds belangrijker worden en dat geldt niet alleen voor de opera-producties. We hebben Europese netwerken waar operadirecteurs elkaar ontmoeten en we zijn een databank aan het ontwikkelen. Bij dit alles werken we aan drie hoofdpunten: ondersteuning van de mobiliteit van de hedendaagse opera, het stimuleren van nieuwe vormen van publiekscommunicatie, en permanente vorming van technici en productiemedewerkers binnen de opera. Opera is gedurende de vier eeuwen dat het bestaat altijd internationaal geweest, maar het is nooit zo Europees geweest als vandaag. Voor de educatieve werking is het internationale aspect nog belangrijker. De mensen die verantwoordelijk zijn voor de educatieve werking van een huis werken immers vaak in de marge. Ze staan niet centraal in het productiehuis en verhoudingsgewijs beschikken ze over weinig financiële middelen. Internationale contacten kunnen hen uitdagen en ondersteunen. En hoewel deze contacten grotendeels langs digitale weg verlopen, ben ik ervan overtuigd dat ze in de toekomst zeer vruchtbaar zullen zijn.

ETCETERA: Is een samenwerking met educatieve diensten van theatergezelschappen, dansgezelschappen en musea dan ook niet vruchtbaar voor een operahuis?

FOCCROULLE: In het verleden hebben we contact gehad met de educatieve dienst van het Philharmonic Orchestra van Birmingham, en meer recent met het London Symphonic Orchestra en het London Philharmonic Orchestra. Zij hebben fantastische educatieve programma's, maar ze beschikken dan ook over veel meer middelen dan wij. Bij die orkesten gaat meer dan tien procent van het globale budget naar de educatieve werking. In Groot-Brittannië moeten de orkesten veel harder vechten voor hun identiteit en voor de vernieuwing van hun publiek, maar ook bij ons zullen de orkesten al heel gauw in deze situatie zitten, zeker wat het symfonische repertoire betreft. In Engeland en in de Verenigde Staten heeft men begrepen dat een educatieve werking cruciaal is voor de toekomst van bepaalde kunstvormen. Dit besef dringt nog maar langzaam door op het Europese continent.

Marleen Baeten

De erotiek van het leren

GESPREK MET GERHARD JÄGER
(ART BASICS FOR CHILDREN/ABC VZW)

Kinderen zijn er niet uit weg te slaan: houten werkhoeken ('stations') met telkens enkele aantrekkelijke boeken en materialen. In de 'spiraalstations' maakt het ene kind een eenvoudige papieren 'spiraalmobiel', bladert een ander samen met zijn moeder in een boek over Arte Povera-kunstenaar Mario Merz en bouwen twee kinderen samen aan een schaalmodel van één van de iglo's van deze kunstenaar. In het 'beeldenpark' stellen moeder en dochter diverse families samen aan de hand van op hout geplakte en op een voet geplaatste kleurenfoto's van allerlei beelden uit de kunstgeschiedenis. Sommige stellen dieren of mensen voor, andere zijn abstract of surrealistisch; allerlei stijlen, periodes en geografische gebieden van herkomst zijn vertegenwoordigd. Eenmaal de groepen samengesteld, kan het spel beginnen. De kinderen die na hen het station betreden, zullen er misschien een circusnummer mee opbouwen of gewoon vertellen welke beelden ze mooi of lelijk vinden. De combinatie van materialen en boeken nodigt uit tot vrij spel of experiment, maar wie graag een opdracht krijgt, vindt die in drie talen op een geplastificeerd informatieblad. In elk station vind je beknopte informatie over de kunstwerken die er gepresenteerd worden als werk materiaal: de beelden van het 'beeldenpark', de iglo's van Mario Merz, Stonehenge, middeleeuwse kathedralen, indiaanse tipi's, oosterse kalligrafie enzovoort. De ABC-studio richt zich tot kinderen van 4 tot 12 jaar, samen met hun ouders of in schoolverband onder leiding van ABC-gidsen. Want kunsteducatie is communicatie.

Wat begon met een vijftal werkstations die Gerhard Jäger in 1998 opstelde tijdens het BRONKS-festival is inmiddels uitgegroeid tot een zelfstandige vzw die een veelheid van projecten op vlak van kunsteducatie ontwikkelt. De ABC-studio breidde zich almaar uit met nieuwe stations en ateliers en heeft vanaf oktober 2001 voor meerdere seizoenen onderdak

ABC-studio's in HetPaleis FOTO JAN VAN DEUREN